

תלמודו בידו

דף לז עמוד א

- [א] מת הולד בתוך שלשים יום, וסברה אמו שהיא פטורה מן החליצה ונתקדשה לאחר, מה הדין ?
- [ב] קידש אשה בתוך שלשה חדשים למיתת בעלה או לגירושיה וברח, מה דינו ?
- [ג] כנס את יבמתו ונמצאת מעוברת וילדה, ספק בן תשעה לראשון ספק בן שבעה לאחרון, האם חייבים בקרבן ?
- [ד] כנס את יבמתו קודם שנודע אם היא מעוברת וילדה, מה דין הולדות ?
- [ה] האם מותר לספק ממזר לישא ממזרת או ספק ממזרת ?

- [א] נתקדשה לישראל: חולצת מספק, שאף אם נתחייבה בחליצה לא תיאסר על בעלה. נתקדשה לכהן: לרבינא אינה חולצת. משום שאם נתחייבה בחליצה תיאסר לבעלה, אלא סומכים על שיטת חכמים שהולד אינו נפל. לרב משרשיא, חולצת ונאסרת לבעלה הכהן.
- [ב] רב אחא: מנדים אותו עד שיוציאנה בגט. רפרם: אינה צריכה גט, שבכריחתו גילה דעתו שלא ישאנה עד שיעברו שלשה חדשים.
- [ג] חייבים אשם תלוי. ואף שרוב נשים יולדות לתשעה חדשים, והוא בן הראשון. כיון שרוב היולדות לתשעה חדשים עוברין ניכר בשליש הריון, וזו לא הוכר עיבורה, שוב אין לומר שהיא מהרוב, וספק שמא ילדה לשבעה והוא מהשני.
- [ד] וולד ראשון: כשר ממה נפשך, בין אם הוא מבעלה ובין אם הוא מן היבם. וולד שני: ספק ממזר. שמא וולד הראשון נולד מהבעל, ואסורה ליבם משום אשת אח.
- [ה] נחלקו חכמים ור' אליעזר בן יעקב, אם ספק ממזר נושא ממזרת או ספק ממזרת. והלכה כר' אליעזר בן יעקב. לרב ורבא, ר' אליעזר בן יעקב הוא האוסר. לשמואל ואביי, הוא המתיר. - כותי כספק ממזר, כיון שאינם חוששים לקידושי כסף ושטר ושאנים מפורשים בתורה אלא נלמד בגזירה שוה, ואפשר שהתקדשה לאחר.